

31/4

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

សាលាឧទ្ធរណ៍តំណែង

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ: ២៩៩ / ០៨ . ល . ២០១១

សាលដីកា

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

លេខ: ០៤ ក្រ.អ.ស/២៩.០២.១២

សាលាឧទ្ធរណ៍តំណែង

បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ នាថ្ងៃទី ១៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១២ ។

ក្រុមប្រឹក្សា

លោក	[REDACTED]	ជាប្រធាន
លោក	[REDACTED]	ជាចៅក្រមប្រឹក្សា
លោកស្រី	[REDACTED]	ជាចៅក្រមប្រឹក្សា

ក្រឡាបញ្ជី

កញ្ញា [REDACTED]

ដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ចិត ភេទប្រុស អាយុ៥៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ:ធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិដងរុនកើត ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ជា (ដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) ។

មេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ លោក [REDACTED]

១. ចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] លន់ ភេទស្រី អាយុ៤៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ:លក់ដូរ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិអូរស្លូត ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ជា (ចុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) ។

២. ចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] លូម ភេទស្រី អាយុ៤១ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ:ធ្វើស្រែ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិគោកក្អួច ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ជា (ចុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) ។

៣. ចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] ធី ភេទប្រុស អាយុ៣៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ:ជួសជុលម៉ូតូ ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន ភូមិអូរស្លូត ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ជា (ចុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍) ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹងទាមទារដោយដើមចោទ: សុំឲ្យបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិកាន់កាប់ និងសុំឲ្យចុងចម្លើយប្រគល់ ដីចំនួន១៦ ទំហំ ៤០ម x ៤០ម ស្ថិតនៅភូមិដងរុនលិច ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ មានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់ [REDACTED] វ៉ន និង [REDACTED] ទី, ខាងកើតទល់នឹងប្រឡាយ, ខាងត្បូងទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] សួរ និងខាងលិចទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] មួយ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹងទាមទារដោយចុងចម្លើយ: សុំទាមទាររំលែកដីចំការទំហំ ២៨២០ម^២ ស្ថិតនៅ ភូមិដងរុនលិច ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ មានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់ [REDACTED] វ៉ន និង [REDACTED] ទី, ខាងកើតទល់នឹងប្រឡាយ, ខាងត្បូងទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] សួរ និងខាងលិចទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] មួយ ពីឈ្មោះ: [REDACTED] ចិត ។

១៩៩

អង្គហេតុ និង ចំណុចវិនាស

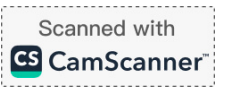
តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ: [REDACTED] ចឹក បញ្ជាក់ថា ខ្លួនជាម្ចាស់ កម្មសិទ្ធិ បានកាន់កាប់ដីនេះតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មកម្ល៉េះ ដោយមានការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរ ភូមិ ឃុំ ស្រុក ហើយខ្លួនបានដាំដំណាំផ្សេងៗនៅលើដីចំនួន១៦ ទំហំ ៤០ម x ៤០ម ស្ថិតនៅភូមិដងរុនលិច ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ មិនដែលរាក់ខានឡើយ ដែលមានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់ [REDACTED] វ័ន និងគ្រូទី, ខាងកើតទល់នឹងប្រឡាយ, ខាងត្បូងទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] សូរ និងខាងលិចទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] មួយ។ ស្រាប់តែចុងចម្លើយបាននាំគ្នាវិលត្រឡប់មកលើដីដែលខ្លួនបានកាន់កាប់ទៀត ហើយចុងចម្លើយទាំង បីនាក់មិនព្រមប្រគល់ដីឲ្យខ្លួនវិញឡើយ។

តាមពាក្យបណ្តឹងតប ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ: [REDACTED] លន់ [REDACTED] លួម និងឈ្មោះ: [REDACTED] ពី បានបញ្ជាក់ថា នៅឆ្នាំ១៩៨៨ ម្តាយពួកខ្លួនឈ្មោះ: [REDACTED] កើន បានទទួលមរណៈភាព ដោយបាន បន្សល់នូវដីចំការមួយកន្លែងទំហំ ២៨២០ម^២ ស្ថិតនៅ ភូមិដងរុនលិច ឃុំបន្ទាយនាង ស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានព្រំប្រទល់ខាងជើងទល់នឹង [REDACTED] វ័ន និងគ្រូទី, ខាងកើតទល់នឹងប្រឡាយ, ខាងត្បូងទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] សូរ និងខាងលិចទល់នឹងឈ្មោះ: [REDACTED] មួយ, នៅមុនពេលម្តាយរបស់ខ្លួនស្លាប់ បានផ្តាច់ថា «គាត់ជំពាក់លុយគេចំនួនពីរម៉ឺនបាតឲ្យលក់ដីនោះសងបំណុលគេទៅ» តែដីនោះពុំបានលក់ទេ ព្រោះឈ្មោះ: [REDACTED] លួម បានទៅស៊ីឈ្នួលគេយកសងម្ចាស់បំណុល។ ដីទំនាស់ គឺជាដីកេរ្តិ៍ម្តាយខ្លួន ដោយ មានលិខិតបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរដែនដី ពុំមែនជាដីចំការរបស់ [REDACTED] ចឹក ទេ, ពួកខ្លួនបានឲ្យ [REDACTED] ចឹក បង្កបង្កើន ផលជាបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ។

ដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] ចឹក អះអាងថា: ដីទាំងអស់មានទំហំ ៤០ម x ៤០ម ដីនេះមានប្រឡាយ បើរស់ទាំងប្រឡាយមានទំហំ២៨២០ម^២។ ខ្លួនរៀបការនៅឆ្នាំ១៩៨០ មានរាយ២២ឆ្នាំ។ ឆ្នាំ១៩៧៩ ខ្លួន រស់នៅជាមួយម្តាយ ខ្លួនបានកាន់កាប់ដីទាស់នោះ ដីទាស់ជាដីរបស់ខ្លួន មិនមែនជាដីរបស់ម្តាយខ្លួនទេ។ ខ្លួនបានកាន់កាប់ គឺមានប្រជាជនធ្វើសាក្សី តែខ្លួនគ្មានឯកសារបញ្ជាក់ឡើយ។ សំណូមពរ ដូចមេធាវី។

មេធាវីដើមចោទអះអាងថា: ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាសមត្ថកិច្ច រឿងនេះមិនទាក់ទងទៅនឹងកិច្ចសន្យាទេ គឺទាក់ទងតែលើការគ្រប់គ្រងដីប៉ុណ្ណោះ ដូចនេះការសម្រេចរបស់តុលាការ ជាការសម្រេចខុសសមត្ថកិច្ច។ ក្នុងរឿងនេះ សាលាដំបូងខេត្តបន្ទាយមានជ័យបានសម្រេចប្រគល់ដីទំហំ ២៨២០ម^២ ឲ្យចុងចម្លើយជាការ សម្រេចខុសឆ្គង ព្រោះកូនក្តីខ្លួនឆានអះអាងថា ដីមានទំហំតែ ១៦០០ម^២ ទេ ហើយការសម្រេចខុសទំហំដី ឆ្ងាយណាស់ សូមក្រុមប្រឹក្សាពិចារណា សូមចាត់របៀបទៅលើការកំណត់ទំហំដីរបស់តុលាការឲ្យបានច្បាស់ លាស់សិន និងសុំច្រានចោលសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ «គ» ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ និងសុំបង្វិលសំណុំរឿងនេះទៅតុលាការកម្ពុជាដោះស្រាយវិវាទដីធ្លី។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ: [REDACTED] លន់ អះអាងថា: ដីនេះជារបស់ម្តាយខ្លួន, ដើមចោទគឺជាបងប្រុសខ្លួនបង្កើត បងខ្លួនបានរៀបការនៅឆ្នាំ១៩៨០ ហើយគាត់ទៅរស់នៅខាងប្រពន្ធ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៧ ម្តាយខ្លួនឈឺ គឺប្អូន ខ្លួន [REDACTED] លួម និង [REDACTED] ពី មើលថែទាំ រយៈពេលមួយឆ្នាំម្តាយខ្លួនស្លាប់ មុនស្លាប់គាត់ប្រាប់ថា គាត់ជំពាក់

ប្រាក់តេពីរម៉ឺនបាត ឲ្យលក់ដីទំនាស់សងបំណុលគេ មិនបានឲ្យកូនណាម្នាក់ទេ, ប្អូនខ្លួន លូម បានទៅ ស៊ីឈ្នួលគេប្រាំឆ្នាំ ដើម្បីលោះយកដីនោះមកវិញ។ ខ្លួនមិនព្រមប្រគល់ដីនេះទៅឲ្យដើមចោទទេ។ ដីនេះ ទាំងអស់មានទំហំ ២៨២០ម^២ តែដើមចោទគាត់ប្តឹងទាមទារ ៤០ម x ៤០ម។ សំណូមពរ សូមតម្កល់ សាលក្រមរបស់សាលាដំបូង និងសុំឲ្យដើមចោទបង់ពន្ធពិការឲ្យខ្លួន។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ លូម អះអាងថា៖ នៅពេលម្តាយខ្លួនឈឺ បងប្រុសខ្លួន ចឹក មិនដែលមក មើលម្តាយទេ ខ្លួនអង្វរគាត់ឲ្យមកមើលម៉ែ តែគាត់មិនមកទេ។ បន្ទាប់ពីម្តាយខ្លួនស្លាប់ ខ្លួនបានទៅស៊ីឈ្នួល គេ ដើម្បីលោះដីនេះមកវិញ។ សំណូមពរ សុំដូចសាលាដំបូង។

ចុងចម្លើយឈ្មោះ ធី អះអាងថា៖ ពេលម្តាយខ្លួនឈឺ បងប្រុសខ្លួន ចឹក មិនដែលមក មើលម្តាយទេ ខ្លួនអង្វរគាត់ឲ្យមកមើលម៉ែ តែគាត់មិនមកទេ។ សំណូមពរ សុំដូចសាលាដំបូង។

សំអាងហេតុ

១. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ ចឹក ជាដើមចោទ ធ្វើនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ តាមមាត្រា ២៦៤ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី,

២. គូភាគីជាបងប្អូនបង្កើតនឹងគ្នា ប៉ុន្តែដើមចោទបានមានប្រពន្ធ តាំងពីឆ្នាំ១៩៨០ ហើយក៏ចុះទៅ រស់នៅជាមួយប្រពន្ធរហូតមក តាមការអះអាងរបស់ចុងចម្លើយថា នៅពេលម្តាយមានជម្ងឺ រហូតដល់ស្លាប់ នៅឆ្នាំ១៩៨៨ ក៏ដើមចោទពុំបានមកជួយមើលថែម្តាយដែរ ក្រោយពីម្តាយស្លាប់ឈ្មោះនេះក៏មកទាមទារ យកដីទំហំ ៤០ម គុណ ៤០ម (មួយរ៉ែ) ពីពួកខ្លួន, ចុងចម្លើយបានបញ្ជាក់បន្ថែមថា មុននឹងស្លាប់ម្តាយខ្លួន បានប្រាប់ពួកខ្លួនឲ្យទៅលោះយកដីនោះពីម្ចាស់បំណុល ព្រោះគាត់បានបញ្ចាំគេ ហើយពួកខ្លួនទាំង៣នាក់ ក៏នាំគ្នាខំប្រឹងរកប្រាក់ដោយស៊ីឈ្នួលធ្វើការឲ្យគេ បានប្រាក់ក៏នាំគ្នាយកទៅសុំលោះដីនេះមកកាន់កាប់វិញ, ដីនេះនៅក្នុងដីទំហំ២.៨២០ម^២ ដែលខ្លួនដាក់បណ្តឹងតប សុំកាន់កាប់ទាំងមូល, ឯដើមចោទបានយកដីមួយ ចំនួនរួចហើយ ។

៣. សំអាងហេតុ និងសេចក្តីសម្រេច នៃសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ «គ» ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់សាលាដំបូងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ មានភាពច្បាស់លាស់ និងត្រឹមត្រូវ គួរតម្កល់ទុកជា បានការ ។

ហេតុនេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១. ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៩ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់ឈ្មោះ ចឹក ជាដើមចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែច្រានចោលដោយផ្ទុយនឹងគតិច្បាប់,

២. តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៥ «គ» ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១ របស់ សាលាដំបូងខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣. ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដាក់បន្ទុកលើដើមចោទ ។

あ

